

Niisid tuli kuningale see meele, ta wõttis linna
wasaku jalast kinni, keerutas kolm kord wasta
pääwa ümber, wiis oma kammri ja jääl muutis
lind endiseks kuningaga prouaks.

Kuningas tuleb wära ema juure ja küsib:

„Mis nähtlult peab see saama, kes ilma süüta
inimese hukka saadab?“

Wäradema wastab: „Seda peab ööne puu sisse
pandama, otjad kinni ja siis kuuema ajju wifutama,
eht: wanaid sisse pandama, kus igalt poolt naelad
sisse on löödud ja mäist alla wääratama.“

„Teie olete niisid endile ise otjale mäistnud,“ ütles
kuningas, sest teie olete need kurgatagjad, kes mu
proua ära wifutawad, ja nii sündku siis teile
ja sõna järel.“

Wäradema sai ööne puu sisse pandud ja põlewa
ajju wifutatud; tütar aga naeladega löödud wanaid
mäist alla wääratud.

VI.

Pire tütar ja wärad tütar.

Kord pani wäradema oma wärad tütre koju
ääre famlid kedrama. Hääne laps' kedras ja kedras,
õhki pool kukkus' fulgusti kojuse. Tüdruk hakkas
nutma, et kudas pooli faält kätte saada.

„Saäl astus Hanaifa ta juure ja ütles: „Lappuke,
mis päruft ja natud?“ „Wäradema pani mind
sina koju ääres famlid kedrama, oleksin neid
jäs ühte wiisi kappunud hokkukeerutada, aga pool
kukkus' kojuse, ei tra, mis niisid pean tegema,
sest muudu on kibe kanistus sõdata.“

„Pole wiga!“ kostis wanaifa, „ma kappun pooli
kojult wälja wõtta, mine ja ja kuta sauna ahi
kuwidaga fogaht, minette tümpuun õkstest wiht
ja tõsta mind teist kätt ja teist jalga laudule ja
wihtle mind faäl.“

Tüdruk läks ja hüttis ahju halgudega palawaks,
tegi kofe õkstest wiher, tõstis teda hellasti pilas
laudule, wiht les ja pefi ta ilufasti puhtaks.

„Ara minnes andis Hanaifa ühe musta karbi tüdre
kätte ja ütles: „Kõige oma fugalafad ja fõbrad keje